

Wspomnienie o prof. Adamie Korczyńskim

W imieniu:

Władz Rektorskich Politechniki Śląskiej,
Władz dziekańskich Wydziału Chemicznego,
Kierownika i Pracowników Katedry Chemii i Technologii Nieorganicznej oraz swoim własnym żegnam dziś profesora zwyczajnego dr inż. Adama Korczyńskiego.

Prof. Adam Korczyński od ukończenia studiów na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej w 1954 roku aż do 1997 roku pracował na naszej Uczelni w charakterze nauczyciela akademickiego na stanowiskach od asystenta począwszy do profesora zwyczajnego.

Jako wysokiej klasy specjalista elektrochemik-technolog zatrudniony był również w przemyśle chemicznym min. w Polskich Odczynnikach Chemicznych oraz Fabryce Kwasu Siarkowego w Gliwicach.

Jego zainteresowania naukowe dotyczyły wielu dziedzin elektrochemii stosowanej z których wymienię tylko te w których odnosił największe sukcesy a mianowicie: elektrolizę wodnych roztworów chlorków alkalicznych i elektrosyntezę związków chemicznych nieorganicznych i organicznych.

Kierując przez wiele lat dużym Zakładem Elektrochemii Stosowanej, którego również miałem przyjemność być pracownikiem, uzyskał znaczne osiągnięcia głównie natury stosowanej w zakresie rozwoju polskiej elektrochemii. Nie sposób tu wymienić licznych prac

naukowo-badawczych z których wiele zostało wdrożonych. Wspomnę tylko jedną: Polski Elektrolizer przeponowy o nazwie POLEL 30/50 kA nagrodzony nagrodami I stopnia ministrów Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Przemysłu Chemicznego. Prof. Korczyński był głównym jego twórcą. Elektrolizer ten pracuje do dziś w polskim przemyśle chlorowym w Zakładach Chemicznych

ZACHEM w Bydgoszczy.

Posiadał znaczny dorobek naukowy który obejmował: 110 publikacji, w czasopismach krajowych i zagranicznych, 38 patentów, 200 prac naukowo badawczych z których jak już powiedziałem wiele zostało wdrożonych.

Jako kierownik specjalności dydaktycznej – elektrochemia stosowana, prowadził z tego zakresu liczne zajęcia jak wykłady, seminaria, prace przejściowe i dyplomowe. Wypromował ponad 100 absolwentów w/w specjalności oraz 8 doktorów nauk technicznych.

Prof. A. Korczyński w swym życiu zawodowym pełnił wiele funkcji zarówno

w Uczelni jak i poza Uczelnią.

Wymienię tylko niektóre z nich, a mianowicie: Kierownik Zakładu Elektrochemii Stosowanej, Kierownik Specjalności dydaktycznej Elektrochemia Stosowana, Zastępca Dyrektora, a następnie Dyrektor Instytutu Chemii i Technologii Nieorganicznej.

Był członkiem Senatu Politechniki Śląskiej, Rady Wydziału Chemicznego rad naukowych wielu instytutów badawczych oraz Rady Głównej Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Wielokrotnie powoływano profesora w charakterze eksperta i biegłego sądowego w zakresie elektrochemii. Za osiągnięcia w pracy zawodowej otrzymał wiele nagród, odznaczeń uczelnianych, regionalnych i państwowych a min. Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski i Oficerski Orderu Odrodzenia Polski oraz Medal Komisji Edukacji Narodowej.

Pełniąc te rozliczne funkcje oraz jako nauczyciel akademicki był zawsze człowiekiem wielkiej życzliwości dla współpracowników, podwładnych i studentów oraz niezwykle skromnym mimo wielu osiągnięć.

Miał wspaniałą Rodzinę żonę Danutę, dzieci Piotra i Iwonkę oraz liczne wnuki. Przed całą Rodziną chylę czoło jednocząc się z nią w żałobie i smutku.

Drogi Adamie pozostaniesz na zawsze w naszej życzliwej pamięci.

Spoczywaj w pokoju.

Witold Gnot

"Z Życia Politechniki Śląskiej"
nr. 14 (178) listopad 2007

rok 1980

Prof. A. Korczyński z współpracownikami: prof. W. Gnotem (z prawej) i dr A. Matachowski

UNIA DLA PRZEDSIĘBIORCZYCH
PROGRAM KONKURENCYJNOŚĆ

Projekt współfinansowany z Europejskiego
Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach
Sektorowego Programu Operacyjnego Wzrost
Konkurencyjności

Modernizacja laboratorium ze środków Funduszy Strukturalnych

WKatedrze Technologii Chemicznej Organicznej i Petrochemii Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej oraz w Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej zostanie wkrótce uruchomione Laboratorium Specjalnej Syntezy Chemicznej i Laboratorium Kompozytów Organiczno-Nieorganicznych.

Zmodernizowane zostały sale laboratorium, a także zakupiono następującą aparaturę badawczą: chromatograf gazowy, spektrofotometr FTIR z mikroskopem i mikroreaktor ciśnieniowy z osprzętem.

Przedsięwzięcie realizowane jest w ramach projektu „Modernizacja laboratorium specjalnej syntezy chemicznej i laboratorium kompozytów organiczno-

nieorganicznych” przez Śląskie Centrum Zaawansowanych Technologii (konsorcjum w składzie: Politechnika Śląska, Akademia Techniczno-Humanistyczna oraz Instytut Chemicznej Przeróbki Węgla). Projekt uzyskał dofinansowanie w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw, Pierwszego Priorytetu pt. „Rozwój przedsiębiorczości i wzrost innowacyjności poprzez wzmocnienie instytucji otoczenia biznesu”, Działanie 1.4 Wzmocnienie współpracy między sferą badawczo-rozwojową a gospodarką”.

Realizacja projektu w znacznym stopniu zwiększy możliwości badawcze członków konsorcjum, z ukierunkowa-

niem na małe i średnie przedsiębiorstwa produkcyjne działające zarówno w branży szeroko pojętej wytwórczości chemicznej jak również ochrony środowiska, energetyki i pokrewnych. Umożliwi bowiem prowadzenie badań nad opracowaniem nowych technologii otrzymywania produktów chemicznych z zastosowaniem wysokich ciśnień, prowadzenie działalności wspomagającej małe firmy, polegającej na wykonywaniu bieżących analiz wytwarzanych przez nie wyrobów, prowadzenie analiz odpadów poprodukcyjnych oraz określanie stopnia czystości produktów finalnych.

Stefan Baj

*„Życia Politechniki Śląskiej”
nr. 13(127) październik 2007*

Politechnika Śląska zdobywcą nagrody „Uczelnia przyjazna studentom”

**Politechnika Śląska otrzymała nagrodę „Uczelnia przyjazna studentom”
przyznaną przez Parlament Studentów RP**

Wręczenie nagrody odbyło się 17 listopada podczas Międzynarodowego Dnia Studenta w Dworze w Tomaszowicach k/Krakowa. Nagrodę odebrał Prorektor ds. Dydaktyki Politechniki Śląskiej prof. Ryszard Wilk.

Zwycięzców wybierano na podstawie szczegółowego badania ankietowego przeprowadzonego przez Parlament Studentów RP.

W rozesłanych do uczelni ankietach Parlament Studentów pytał się m.in. o to, czy uczelnie organizują dni otwarte, czy prowadzą elektroniczną rekrutację na studia, jaki jest procentowy udział studentów w senacie uczelni, ile kół naukowych i organizacji studenckich działa na uczelni oraz czy na uczelni działają

instytucje wspierające działalność gospodarczą i aktywizację zawodową studentów. Parlament Studencki interesowały także obszary aktywności kulturalnej studentów, wydawane przez nich gazety, wykorzystanie metod kształcenia na odległość a także czy studenci oceniają jakość kształcenia i czy istnieje internetowy kontakt z dziekanatem. W pytaniach szczegółowych sprawdzano również liczbę miejsc w Domach Studenckich, liczbę wolnodostępnych komputerów z podłączeniem do Internetu, dostępnych

w bibliotekach woluminów czy liczbę dostępnych dla studentów obiektów sportowych. Dla ankietujących ważna była także dostępność dla studentów prorektora do spraw studenckich oraz prodziekanów. Poza Politechniką Śląską w kategorii „Uczelnia przyjazna studentom” wyróżniono także Akademię Medyczną w Warszawie oraz Wyższą Szkołę Gospodarki w Bydgoszczy. Pozostałym laureatom serdecznie gratulujemy!

Redakcja

Przyznana nagroda

*„Życia Politechniki Śl.”
nr. 14(178) listopad 2007*

PROTOKÓŁ

Komisja Konkursowa w składzie :

przodniczący : **prof. dr hab.inż. Jerzy Suwiński** - Dziekan Wydz. Chemicznego

członkowie :

dr hab. inż. Andrzej Gierczycki **prof. Pol. Śl.** - Katedra Inż. Chem. i Proc. Wydz. Chem.

dr inż. Jadwiga Krop - Prodziekan ds. Studentów Wydz. Chem.

mgr inż. Jerzy Kropiwnicki - Prezes Zarządu Oddziału SITPChem w Gliwicach

prof. dr hab. inż. Jan Łukaszczyk - Kierownik Katedry Fizykochemii i Techn. Polim.

dr inż. Jerzy Raczek - Przew. Koła SITPChem przy Pol. Śl.

dr hab. inż. Marian Turek **prof. Pol. Śl.** - Prodziekan ds. Nauki, Kierownik Katedry Chemii i Techn. Nieorg. Wydz. Chem.

na posiedzeniu 3 grudnia 2007 roku rozpatrzyła prace dyplomowe zgłoszone do Konkursu na najlepszą pracę dyplomową z dziedziny chemii wykonaną w roku akademickim 2006/2007 i postanowiła przyznać:

- nagrodę I stopnia w wysokości **700 zł**

mgr inż. Rafałowi KAMIŃSKIEMU za pracę pt. "Badania nad laboratoryjnym procesem rozkładu odpadowych poliolefin w metanolu" (promotor : **prof. dr hab. inż. Andrzej Mianowski**, opiekun: **mgr inż. Izabela Baraniec**, Katedra Chemii i Technologii Nieorganicznej, Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej)

- nagrodę II stopnia w wysokości **500 zł.**

mgr inż. Annie SZWEDZIŃSKIEJ za pracę pt. "Electropolymerization in ionic liquids" (promotor : **dr inż. Jerzy Żak**, Katedra Fizykochemii i Technologii Polimerów, Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej)

- nagrodę III stopnia w wysokości **400 zł.**

mgr inż. Dominice GARCORZ za pracę pt. „Elektrody z powłokami kompozytowymi do procesu wydzielania wodoru” (promotor: **dr inż. Ginter Nawrat**, Katedra Chemii i Technologii Nieorganicznej, Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej)

- wyróżnienie

mgr inż. Aleksandrze MAGDZIE za pracę pt. "Elektrody z powłokami stopowymi do procesu wydzielania wodoru" (promotor : **dr inż. Ginter Nawrat**, Katedra Chemii i Technologii Nieorganicznej, Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej)

Komisja konkursowa zaproponowała przedstawienie nagrodzonych prac do Ogólnopolskiego Konkursu SITPChem na najlepszą pracę dyplomową

Członkowie Komisji :

POLITECHNIKA ŚLĄSKA W GLIWICACH

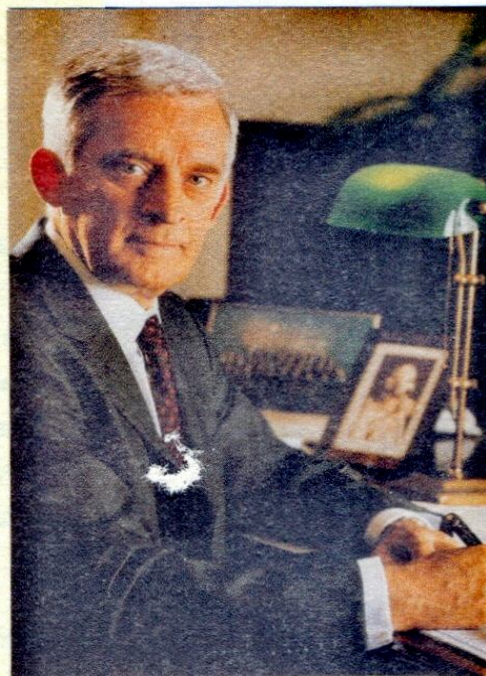
NA MOCY USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

SENAT

POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ W GLIWICACH

UCHWAŁĄ PODJĘTĄ

W DNIU 29 PAŹDZIERNIKA 2007 ROKU

PROFESOROWI

JERZEMU BUZKOWI

NADAŁ

ZA WYBITNY WKŁAD W ROZWÓJ NAUKI POLSKIEJ I EUROPEJSKIEJ,
TWORZENIE PROGRAMU BADAWCZEGO UNII EUROPEJSKIEJ,
UMOŻLIWIAJĄCEGO POWSTANIE WYSOKOEFEKTYWNEJ I JEDNOLITEJ
EUROPEJSKIEJ PRZESTRZENI BADAWCZEJ, OBEJMUJĄCEJ NOWE KRAJE
CZŁONKOWSKIE ORAZ NIESTRUDZONE PROMOWANIE ROZWOJU CZYSTYCH
TECHNOLOGII WĘGLOWYCH JAKO NIEZBĘDNEGO ELEMENTU BEZPIECZNEGO
SYSTEMU ENERGETYCZNEGO EUROPY.

TYTUŁ

DOKTORA HONORIS CAUSA

POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ

REKTOR

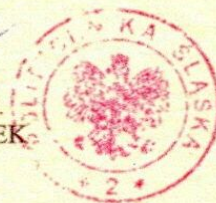
PROF. DR HAB. INŻ.
WOJCIECH ZIELIŃSKI

DZIEKAN WYDZIAŁU
INŻYNIERII ŚRODOWISKA I ENERGETYKI

PROF. DR HAB. INŻ.
MICHAŁ BODZEK

PROMOTOR

PROF. DR HAB. INŻ.
ANDRZEJ ZIĘBIK

GLIWICE, DNIA 10 GRUDNIA 2007 ROKU

LAUDACJA

WYGŁOSZONA PODCZAS UROCZYSTOŚCI NADANIA PROF. JERZEMU BUZKOWI
TYTUŁU I GODNOŚCI DOKTORA HONORIS CAUSA POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ
PRZEZ PROMOTORA PRZEWODU PROF. ANDRZEJA ZIĘBIKA

PROF. DR HAB. INŻ. JERZY BUZEK DOCTOR HONORIS CAUSA POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ NAUKOWIEC – POLITYK – SPOŁECZNIK

Rozpoczynając swoją opinię profesor Krzysztof Kurzydłowski, recenzent przewodu z ramienia Senatu Politechniki Warszawskiej napisał, że w przypadku Profesora Jerzego Buzka mamy do czynienia ze szczególnym splotem zasług, za które uczelnie nadają wybitnym osobom honorowy tytuł doktora. W osobie Profesora Jerzego Buzka łączą się w sposób harmonijny własne osiągnięcia naukowe z zasługami w stwarzaniu warunków efektywnej działalności naukowej dla innych. I wszystko to jest realizowane z pasją charakterystyczną dla prawdziwego twórcy, o czym wspomina, cytując księdza profesora Michała Hellera, drugi z opiniodawców profesor Zygmunt Kolenda, reprezentujący opinię Senatu Akademii Górniczo-Hutniczej. Przyznaję, że przeczytałem obie opinie z dużą satysfakcją, utożsamiając się z każdym zawartym w nich słowem. Było mi tym bardziej miło, że mam zaszczyt być kolegą Jerzego Buzka, nie tylko z jednego rocznika Wydziału Mechaniczno-Energetycznego Politechniki Śląskiej, ale i z jednej grupy studenckiej. Po wyborze specjalności nasze drogi chwilowo się rozeszły, ale obaj trafiliśmy do bardzo dobrych nauczycieli – Jerzy Buzek do profesora Tadeusza Coblera, a potem profesora Andrzeja Burghardta, ja do profesora Stanisława Ochęduszki, a następnie do profesora Jana Szarguta. Spotkaliśmy się niedawno, bo 22 września tego roku na obchodach 50-lecia naszej immatrykulacji. Wcześniej miały miejsce inne spotkania, o których wspominam w swojej laudacji, bo są one dowodem na słowa zawarte w opiniach profesorów reprezentujących Senat Politechniki Warszawskiej i Akademii Górniczo-Hutniczej, że Profesor Jerzy Buzek jest osobą niezwykłą.

Profesor Jerzy Buzek urodził się 3 lipca 1940 roku w Śmiłowicach na Śląsku Cieszyńskim. Tradycje rodzinne niewątpliwie wpłynęły na Jego drogę życiową. Ojciec ukończył Wydział Elektryczny Politechniki w Wolnym Mieście Gdańsku, gdzie działał aktywnie w polskiej organizacji studenckiej. Matka Jerzego Buzka była nauczycielką. Stryjeczny dziadek Józef Buzek był zasłużonym senatorem II Rzeczypospolitej, wspominanym do dzisiaj

z okazji inauguracji nowych kadencji Senatu RP. Stryj Jerzy Buzek był przed II wojną światową kierownikiem Katedry Metalurgii Surówki i Odlewnictwa w Akademii Górniczo-Hutniczej. Dzieciństwo i lata młodzieńcze spędził Jerzy Buzek w Chorzowie, kończąc Liceum Ogólnokształcące im. Juliusza Słowackiego. W roku 1957 rozpoczął studia na Wydziale Mechaniczno-Energetycznym Politechniki Śląskiej. Włączył się bardzo aktywnie do pracy społecznej w Zrzeszeniu Studentów Polskich. Był przewodniczącym Rady Wydziałowej ZSP. Organizował studencki ruch turystyczny. Pamiętam wspólnie spędzone obozy narciarskie w Samotni i na Polanie Chocholowskiej.

Studia ukończył w roku 1963 i podjął pracę w Zakładzie Inżynierii Chemicznej i Konstrukcji Aparatury PAN w Gliwicach, który został następnie przekształcony w Instytut Inżynierii Chemicznej PAN. Jego opiekunem, jak już wspominałem był członek PAN profesor Tadeusz Hobler. Pod jego kierunkiem obronił w 1969 roku pracę doktorską pt. "Wnikanie masy w fazie gazowej nad poziomym zwierciadłem cieczy". Dwa lata później wyjechał na stypendium British Council do Cambridge, gdzie zajmował się zjawiskami powierzchniowymi podczas chemisorpcji. Jak wspomina, tam właśnie zetknął się z problemem absorpcji CO₂, który jak się okazało stał się aktualny w energetyce po 30 latach w akcji przeciwdziałania efektowi cieplarnianemu. Mimo atrakcyjnej oferty 3-letniego kontraktu w Cambridge wrócił do Polski, bo jak mówił nam na wspomnianym wrześniowym spotkaniu, jego miejsce jest w Polsce i w Polsce, jak pokazało życie spełniły się Jego marzenia. Monografia pt. „Konwekcja komórkowa podczas absorpcji z reakcją chemiczną” napisana po powrocie ze stypendium stała się podstawą nadania Mu stopnia doktora habilitowanego przez Radę Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej Politechniki Śląskiej.

Po uzyskaniu statusu samodzielnego pracownika naukowego Profesor Jerzy Buzek utworzył w Instytucie Inżynierii Chemicznej PAN zespół do badań zjawisk powierzchniowych kontynuując prace rozpoczęte w ramach habilitacji. Zespół ten do dzisiaj należy do

czołówki europejskiej we wspomnianej dziedzinie. Drugi nurt działalności naukowo-badawczej Profesora Jerzego Buzka i Jego zespołu stanowiły prace nad optymalizacją typoszeregu wymienników ciepła, które rozszerzono następnie na całe instalacje chemiczne. Było to zgodne z nowoczesnym kierunkiem podejścia systemowego w inżynierii chemicznej. Na wyróżnienie zasługują wyniki prac zespołu

Profesora Jerzego Buzka nad instalacjami odsiarczania spalin. Instalacje bazujące na mokrej metodzie wapniakowej zostały wdrożone w kilku krajowych ciepłowniach. Metoda sucha z nawilżaniem spalin została wdrożona w trzech blokach Elektrowni Rybnik. Kontakty Profesora Jerzego Buzka z polskim przemysłem były owocne i zaczęły się już wcześniej od pracy na stanowisku konsultanta naukowego w Instytucie Nawozów Sztucznych w Puławach.

Rezultatem Jego prac naukowych i aplikacji przemysłowych jest blisko 200 publikacji naukowych: monografii, artykułów naukowych w czasopismach zagranicznych i krajowych, referatów publikowanych w materiałach konferencji krajowych i zagranicznych. Jest także autorem 3 patentów. Profesor Jerzy Buzek kierował ekspertyzą PAN pt. „Wstępna selekcja metod odsiarczania gazów odlotowych dla warunków polskich”. Wielokrotnie był wybierany do Komitetu Inżynierii Chemicznej i Procesowej PAN, pełniąc funkcję sekretarza naukowego. Był również członkiem Komitetu Problemów Energetyki PAN. Pełnił funkcję sekretarza rady redakcyjnej czasopisma Inżynieria Chemiczna i Procesowa, znajdującego się na liście filadelfijskiej. Był przedstawicielem Polski w Międzynarodowej Agencji Energii, gdzie należał do autorów programu związanego z efektem cieplarnianym. Jest promotorem 4 prac doktorskich i recenzentem 16 przewodów doktorskich i habilitacyjnych.

W połowie lat dziewięćdziesiątych Profesor Jerzy Buzek zaangażował się w akcję rozpoczętą w Komitecie Badań Naukowych, która początkowo nosiła nazwę „polsko-niemiecki instytut bez murów”. Było to porozumienie między polskimi i niemieckimi uniwersytetami

technicznymi oraz instytucjami naukowymi w dziedzinach energetyki, ochrony środowiska i bezpieczeństwa procesowego. Instytut Inżynierii Chemicznej PAN, w którym działał Profesor Jerzy Buzek i Instytut Techniki Ciepłej Politechniki Śląskiej, którym kierowałem były m.in. sygnatariuszami tego porozumienia. Porozumienie to znane było później pod nazwą INCREASE (International Cooperation on Research in Environmental Protection, Process Safety and Energy Technology). Instytut Inżynierii Chemicznej PAN, a personalnie Państwo Ludgarda i Jerzy Buzkowie zostali koordynatorami tego porozumienia ze strony polskiej. Rezultatem działalności INCREASE było wielu prac realizowanych wspólnie przez placówki naukowe polskie i niemieckie.

Pomimo zaangażowania w placówce naukowej Profesor Jerzy Buzek ma również osiągnięcia na polu dydaktycznym. W latach 1975-85 prowadził w charakterze zajęć zleconych wykłady, seminaria i prace dyplomowe na Wydziale Mechanicznym Energetycznym Politechniki Śląskiej. Od roku 1994 współpracuje blisko z Politechniką Opolską. Współorganizował tam nowy kierunek studiów „inżynieria środowiska”. W roku 2003 został profesorem mianowanym Politechniki Opolskiej. W latach 2002-04 pełnił funkcję prorektora Akademii Polonijnej w Częstochowie.

W roku 1980 Profesor Jerzy Buzek włączył się od samego początku aktywnie w działalność Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego SOLIDARNOŚĆ. Rozpoczął się nowy rozdział w Jego życiu, któremu poświęcił się z całą pasją. Zaczął od działalności związkowej w środowisku naukowym Śląska, które delegowało Go na I Zjazd Solidarności. Było dla mnie dużą satysfakcją, gdy zobaczyłem Go na tym zjeździe w roli przewodniczącego, siedzącego obok Lecha Wałęsy. Po wprowadzeniu stanu wojennego działał w strukturach podziemnych związku. Był współautorem dużej części oświadczeń i dokumentów Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej SOLIDARNOŚĆ. W latach 1992, 93 i 94 był kolejno wybierany przewodniczącym krajowych zjazdów Solidarności.

Powstanie AWS wiąże się z aktywnym wejściem Profesora Jerzego Buzka do polityki. Docierały do nas, Jego kolegów, nieformalne wiadomości, że jest premierem w gabinecie cieni AWS. Faktem jest natomiast, że przygotowywał się intensywnie do włączenia się w życie polityczne kraju. Był szefem zespołu programowego AWS.

ro wygranych wyborach przez AWS, w których uzyskał mandat posła i po desygnowaniu na stanowisko premiera rozpoczął odważnie - ruszając z czterema trudnymi reformami: administracyjno-samorządową, edukacyjną, ochrony zdrowia oraz emerytalną i dodatkowo z restrukturyzacją górnictwa. Ruszył z pasją, jakby chciał w ciągu jednej kadencji nadrobić wszystkie zaległości z przeszłości. Równocześnie, jako urodzony społecznik dbał o to, aby nie ucierpiała najbiedniejsza część społeczeństwa. Premier Jerzy Buzek jako pierwszy rozpoczął starania o dywersyfikację importu paliw węglowodorowych. Kontrakt norweski, storpedowany przez następną ekipę rządową, jest tego najlepszym przykładem.

Jako premier pozostał sobą, uprzejmym i miłym człowiekiem, który dla każdego rozmówcy zawsze znalazł chwilę czasu, aby zamienić kilka słów. Pamiętam spotkanie w Urzędzie Rady Ministrów z okazji wręczenia nominacji do Rady Konsultacyjnej przy Prezesie Urzędu Regulacji Energetyki. Rzecznik rządu zapowiedział, że Pan Premier ma pół godziny dla Rady. Spotkanie zakończyło się pełnym sukcesem. Pan Premier Jerzy Buzek zdążył w ciągu pół godziny wręczyć nominacje i wypytać każdego z członków Rady jakimi problemami nurtującymi energetykę ma zamiar się zajmować w Urzędzie Regulacji Energetyki. A był to gorący okres przygotowania rozporządzeń wykonawczych do Ustawy Prawo energetyczne. Żeby działać tak efektywnie jak Profesor Jerzy Buzek trzeba być człowiekiem z prawdziwą pasją.

Szczególne zasługi ma Pan Premier Profesor Jerzy Buzek w dziedzinie polityki zagranicznej. Podkreślali to komentatorzy polityczni w dyskusjach po ostatnich wyborach. On sam mówi, że Jego nauczycielem w służbie publicznej był profesor Władysław Bartoszewski, człowiek niezwykle zasłużony dla wizerunku Polski za granicą. W okresie trwania kadencji rządu Jerzego Buzka nastąpiło wprowadzenie Polski do NATO. Rozpoczęto negocjacje z Unią Europejską i zakończono je w 19 obszarach, na ogólną liczbę 29. Podkreśla się, że korzystny dla Polski zapis w Traktacie Nicejskim zawdzięczamy osobistym negocjacjom Premiera Jerzego Buzka, który przekonał większość premierów, że Polska powinna mieć taką samą liczbę głosów jak Hiszpania tzn. tylko dwa głosy mniej niż Niemcy.

Osobną wspomniałą kartę zapisał już i zapisuje dalej Profesor Jerzy Buzek jako poseł do Parlamentu Euro-

pejskiego. Przede wszystkim należy podkreślić wynik wyborów. Uzyskał najlepszy rezultat w kraju, mimo, że nie wydrukował ani jednego plakatu wyborczego. W Parlamencie Europejskim działał Jerzy Buzek w dwóch komisjach: Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności.

Z ramienia Unii Europejskiej był obserwatorem w trzech turach wyborów prezydenckich na Ukrainie. W roku 2004 został wybrany wiceprzewodniczącym Europejskiego Forum Energii. W roku 2006 uzyskał nagrodę miesięcznika The Parliament Magazine jako Eurodeputowany Roku w kategorii badania naukowe i technologiczne. Było to po jego zaangażowaniu w pracach nad VII PR Unii Europejskiej.

Profesor Jerzy Buzek został powołany na posła sprawozdawcę VII Programu Ramowego. To, że budżet VII PR wynosi 54 mld w porównaniu z 19 mld Euro w VI PR to wynik ogólnoeuropejskiej akcji na rzecz zwiększenia finansowania badań naukowych przez Unię Europejską zainicjowanej i prowadzonej przez Profesora Jerzego Buzka. Dzięki Jego zaangażowaniu VII Program Ramowy jest bardziej korzystny dla nowoprzyjętych krajów UE. Przejawia się to w takich elementach jak: wprowadzenie tematyki czystych technologii węglowych – ważne dla Polski, a dla Śląska szczególnie, dodatkowe finansowanie badań i rozwoju w regionach słabiej rozwiniętych, otwarcie na badania podstawowe, a nie tylko na stosowane, jak w dotychczasowych programach; zwiększa szansę polskich ośrodków naukowych, możliwość wykorzystania funduszy strukturalnych na rozbudowę bazy laboratoryjnej; szansa dla polskich ośrodków naukowych, preferencje dla mniejszych projektów oraz wprowadzenie grantów reintegracyjnych, aby zapobiec trwałej emigracji europejskich naukowców i przez to zwiększyć konkurencyjność unijnej gospodarki.

Profesor Jerzy Buzek odbył wiele spotkań w kraju i za granicą poświęconych pracom przygotowawczym do VII Programu Ramowego m.in. problemowi czystych technologii węglowych. Zaangażował się w powołanie i działalność Europejskiej Platformy Technologicznej „Zero Emission Fossil Fuel Power Plants”.

Obok zasług Profesora Jerzego Buzka dla polskiej nauki wyrażających się w zaangażowaniu w VII Program Ramowy należy także wymienić Jego działalność na rzecz niedopuszczenia do

uchwalenia Dyrektywy Unijnej dotyczącej możliwości patentowania programów komputerowych. Dyrektywa wpłynęłaby bardzo niekorzystnie na rozwój polskiej informatyki i w konsekwencji na rozwój polskiej nauki.

Profesor Jerzy Buzek jest również aktywnie zaangażowany w sprawę ulokowania w Polsce jednej z siedzib Europejskiego Instytutu Technologicznego, którego celem jest wyrównanie dystansu jaki dzieli kraje Unii Europejskiej od Stanów Zjednoczonych w badaniach i rozwoju.

Z zaangażowaniem Profesora Jerzego Buzka w VII Program Ramowy wiąże się bezpośrednio następna inicjatywa znana jako Innowacyjny Śląski Klaster Czystych Technologii Węglowych. Pomysł porozumienia między nauką, przemysłem i samorządami narodził się w trakcie spotkania Profesora Jerzego Buzka z prezydium Komitetu Problemów Energetyki PAN w marcu 2005, podczas którego mówił On o przygotowaniach do VII Programu Ramowego. Powiedział wtedy m.in., że w Unii Europejskiej najwyższej oceniane są inicjatywy, w których uczestniczą trzy podmioty: nauka, przemysł i samorządy. Po spotkaniu byliśmy

obaj tego samego zdania, że Śląsk jest idealnym miejscem na zawiązanie takiego porozumienia w zakresie czystych technologii węglowych, które znalazły się właśnie wśród tematów VII PR. Trzy miesiące później odbyło się w Politechnice Śląskiej spotkanie przedstawicieli nauki, przemysłu i samorządów, którego gospodarzami byli JM Rektor prof. Wojciech Zieliński i Profesor Jerzy Buzek, a organizatorem Instytut Techniki Ciepłej, którym wtedy kierowałem. Spotkanie zakończyło się sformulowaniem listu intencyjnego w sprawie promowania i rozwoju czystych technologii węglowych, który został podpisany przez JM Rektora i Profesora Jerzego Buzka. Na tym spotkaniu padła ze strony GIGu propozycja nazwania porozumienia Klastrem. Umowę o zawiązaniu Klastra podpisało 14 podmiotów. Dzięki Profesorowi Jerzemu Buzkowi gościem konferencji otwierającej Klaster, która odbyła się w Politechnice Śląskiej był Komisarz ds. Energii UE Andris Piebalgs. Ze strony Komisarza UE padło wówczas stwierdzenie, że węgiel, przy spełnieniu odpowiednich warunków, może odgrywać coraz bardziej znaczącą rolę w gospodarce energetycznej UE. To było potwierdzenie

ślusznosci podjętych działań klastrowych i wcześniejszych wysiłków Profesora Jerzego Buzka nad wprowadzeniem problematyki czystych technologii węglowych do VII PR. Profesor Jerzy Buzek wniósł na forum Klastra sprawę zaangażowania Polski w budowę demonstracyjnych układów sekwestracji CO₂. W roku 2007 Profesor Jerzy Buzek został członkiem Komisji Parlamentu Europejskiego do Przeciwdziałania Zmianom Klimatycznym.

I na zakończenie cecha charakteru Profesora Jerzego Buzka, która jest najważniejsza, mimo że wspominam o niej na końcu laudacji. Ta cecha to wrażliwość społeczna, to potrzeba służenia drugiemu człowiekowi. Profesor Jerzy Buzek to nie tylko naukowiec i polityk, ale także społecznik.

Zanim przytoczę zasługi, które są powszechnie znane, przytoczę swoje własne wspomnienie na dowód cechy Jerzego Buzka jaką jest służba dla drugiego człowieka. Podczas jednego ze spływów kajakowych zdarzył się biwak nad pięknym jeziorem Lubie. Padał ulewny deszcz, a sekcja Jerzego Buzka gotowała obiad. Ku zaskoczeniu pozostałych uczestników spływu sekcja Jerzego Buzka z Nim na czele donosiła obiad do namiotów nie nara-

żając innych na przemoczenie. Niby drobniaczek, a jednak przejaw troski o drugiego człowieka.

Wrażliwość na los najuboższych spowodowała, że Państwo Ludgarda i Jerzy Buzkowie postanowili powołać Fundację na rzecz Rodziny. Profesor Jerzy Buzek jest pomysłodawcą Ogólnopolskiego Konkursu Pro Publico Bono na najlepszą Inicjatywę Europejską. Konkursy odbywają się corocznie począwszy od roku 1999. W roku 2002 założył Instytut Społeczeństwa Obywatelskiego Pro Publico Bono w Krakowie. Inicjatywy te miały na celu rozbudowanie i rozszerzenie szkolnictwa wyższego w Polsce, w tym nowych kierunków studiów. Działalność Profesora Jerzego Buzka w Parlamencie Europejskim, zaangażowanie w VII PR i inne inicjatywy (np. promowanie utworzenia Europejskiego Instytutu Technologicznego w Polsce) to ciągle służba dla drugiego człowieka.

W uznaniu wielu zasług dla rozwoju nauki w Polsce Profesor Jerzy Buzek został uhonorowany m.in. Medalem

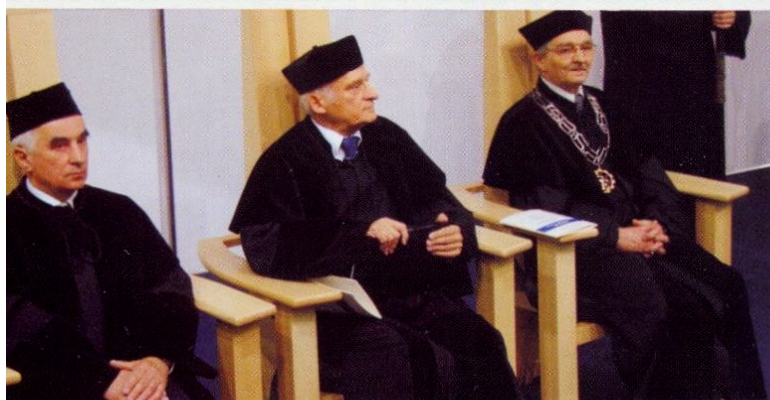
Politechniki Śląskiej, Śląską Nagrodą Jakości w kategorii Nauka oraz statuetką „Biały Węgiel” przyznaną przez Politechnikę Wrocławską. Otrzymał również Medal im. Profesora Stanisława Ochęduszkii ufundowany przez Stowarzyszenie Wychowanków Wydziału Mechanicznego Energetycznego Politechniki Śląskiej. Jest już doktorem honorowym uniwersytetów w Dortmundzie, Seulu i w Isparcie oraz Politechniki Opolskiej.

Jerzy Buzek – profesor, premier, eurodeputowany pozostał człowiekiem służącym innym. I na tym polega niezwykłość Jego charakteru, za co dzisiaj Jego macierzysta Uczelnia nadaje mu tytuł honorowy doktora.

*Prof. Andrzej Ziębik
Promotor przewodu doktorskiego*

Na wniosek Rady Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki, prof. dr hab. inż. Jerzy Buzek otrzymał tytuł doktora honoris causa Politechniki Śląskiej. Prof. J. Buzek jest absolwentem specjalności inżynieria chemiczna, dwucześnie na Wydziale Mechanicznym Energetycznym Politechniki Śląskiej. Stopnie naukowe doktora (1969 rok) i doktora habilitowanego (1979 rok) uzyskał na dwuczesnym Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej, obecnym Wydziale Chemicznym.

bok prof. J. Buzka siedzą: prof. A. Ziębik - promotor
awodu doktorskiego (po lewej) oraz Dziekan Wydziału
Inżynierii Środowiska i Energetyki prof. M. Bodzek

A. Stapor, M. Szum, E. Nohel

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego
prof. B. Kudrycka ...

7 grudnia 2007 roku odbyła się publiczna dyskusja nad rozprawą doktorską, przedstawioną Radzie Wydziału Chemicznego przez mgr inż. Agnieszkę Krowiak, doktorantkę z Katedry Fizykochemii i Technologii Polimerów.

Temat Pracy Doktorskiej:

**Badania nad zastosowaniem reakcji
konwersji alkoholu izopropylowego do określania
właściwości powierzchni katalizatorów tlenkowych**

PROMOTOR:

dr hab. inż. Wincenty TUREK, Prof. Pol. Śl.
Politechnika Śląska

RECENZENCI:

prof. dr hab. Maria Wojciechowska
Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
dr hab. inż. Stanisław Krompiec, Prof. UŚ.
Uniwersytet Śląski

Z pracą doktorską oraz opiniami recenzentów można zapoznać się w czytelni
Biblioteki Głównej Politechniki Śląskiej w Gliwicach, ul. Kaszubska 23

12 grudnia br. odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej przedstawionej Radzie Wydziału Chemicznego przez mgr inż. Marię Świąż-Matuszowicz, doktorantkę Wydziałowego Studium Doktoranckiego, z Katedry Fizykochemii i Technologii Polimerów.

Temat Pracy Doktorskiej:

**Badania nad otrzymywaniem i właściwościami nowych
biodegradowalnych cementów kostnych
opartych na funkcjonalnych polibursztynianach**

PROMOTOR:

prof. dr hab. inż. Jan ŁUKASZCZYK
Politechnika Śląska

RECENZENCI:

prof. dr hab. inż. Zbigniew FLORJAŃCZYK
Politechnika Warszawska
dr hab. inż. Mirosław GIBAS, prof. Pol. Śl.
Politechnika Śląska

Z pracą doktorską oraz opiniami recenzentów można zapoznać się w czytelni
Biblioteki Głównej Politechniki Śląskiej w Gliwicach, ul. Kaszubska 23

1.10.1945 roku, w ramach tworzenia Wydziału Chemicznego na Politechnice Śląskiej w Gliwicach, została powołana Katedra Technologii Chemicznej Węgla. Mimo trudnych warunków, braku pomieszczeń i aparatury, Katedra rozpoczęła działalność dydaktyczną i naukową. Kadry nauczycielską stanowili wówczas głównie pracownicy z przemysłu. W roku 1945 i 1946 wykłady prowadził późniejszy prof. dr hab. inż. Błażej Roga.

Poniedziałek 10 grudnia 2007 • Gazeta Wyborcza.

WSPOMNIENIE 1895–1977

Profesor Błażej Roga

W tym roku mija 30. rocznica śmierci prof. Błażeja Rogi, jednego z najznakomitszych uczonych w dziedzinie chemii i technologii chemicznej węgla, organizatora przemysłu koksochemicznego w Polsce, współtwórcy Politechniki we Wrocławiu po drugiej wojnie światowej, człowieka wielkiego serca i umysłu.

Urodzony 12 stycznia 1895 r. w Bystrowicach w powiecie Jasielskim był absolwentem Wydziału Chemicznego Politechniki Lwowskiej.

Jego koleje życia to:

Przed wojną:

- Praca naukowa u boku prof. Świętosławskiego w Warszawie,

- Kierownictwo Koksowni „Walenty” w Rudzie Śląskiej,

- Dyrektor Gazowni Warszawskiej,

- Naczelný dyrektor Związku Koksowni w Katowicach,

Po drugiej wojnie światowej:

- Organizator Przemysłu koksochemicznego w Polsce,

- Kierownictwo odbudowy Fabryki Elektrod Węglowych „Plania” i Fabryki Węgla Aktywnego „Carbon” w Raciborzu,

- Współtwórca Politechniki Wrocławskiej (jego nazwisko obok innych organizatorów tej uczelni widnieje w holu Politechniki), gdzie stworzył i kierował Katedrą Technologii Chemicznej Węgla, aż do przejścia w stan spoczynku,

- Kierował Zakładem Chemicznym Przeróbki Węgla Głównego Instytutu Górniczego - po śmierci prof. Chorażego. (Zobowiązany do Zakładów prof. Roga był czynnie naukowo i emocjonalnie związany do końca życia).

Profesor Roga stał się znany w świecie głównie przez tak zwaną Liczbę Rogi (Roga-Index), opracowany przez siebie wskaźnik określający właściwości plastyczne węgla, tzn. jego przydatność do produkcji koksu. Ten wskaźnik stał się jednym z głównych parametrów Polskiej Klasyfikacji Węgla, opracowanej przez Komitet Węglowy Komisji Gospodarczej ONZ (1956), której członkiem był również prof. Roga.

Od 1960 r. prof. Roga był członkiem Polskiej Akademii Nauk, a od 1962 do 1965 - Przewodniczącym Komitetu Nauk Chemicznych PAN.

Prof. Roga był autorem i współautorem cennych pozycji książkowych dotyczących węgla, jego struktury, analizy i technologii.

Aż trudno uwierzyć, kiedy Profesor znajdował na to wszystko czas. Był po prostu fenomenem gospodarowania czasem. Był zajęty podróżami. Co tydzień kursował między Katowicami a Wrocławiem, często podróżował do Warszawy, nierazko odbywał podróże zagraniczne, uczestniczył w różnego rodzaju spotkaniach, konferencjach w kraju i za granicą. Przy tym był nadzwyczaj towarzyski, pogodny, tryskał zdrowym humorem, miał na każdą okazję dowcip sytuacyjny.

Miałem to szczęście, że Profesor darzył mnie sympatią i zaufaniem, mimo że służbowo nie byłem właściwie z nim związany. Mogę to stwierdzić na podstawie zadań, które mi powierzał. Odwiedzał mnie w laboratorium, w którym pracowałem, zapraszał do mieszkania, gdzie usiłowałem mu pomagać w uporządkowaniu Jego ogromnego księgozbioru, najczęściej z niedużym skutkiem. W tym czasie, nawet kiedy upadał już co raz bardziej na zdrowiu, zawsze odczuwałem emanację jego ogromnej indywidualności. Był to po prostu człowiek wielki. Chętnie słuchałem Jego wspomnień z lat młodości, która nie była zbyt różowa, np. jego przeżycia z pierwszej wojny światowej, zawsze jednak opowiedziane z dużą dozą humoru.

Profesora Rogę cechowała wielka dobroć. Proszony o pomoc, małą czy wielką, zawsze starał się ją spełnić. Wzruszyła mnie opowieść jego byłej studentki, która w jakiejś sprawie służbowej trafiła do naszego laboratorium. Kiedy dowiedziała się, że znam osobiście Profesora, opowiedziała mi wzruszającą historię o Profesorze. Otóż przy jakichś zajęciach czy egzaminie porą zimową Profesor zauważył, że ta studentka miała na nogach jakieś pantofle letnie, nieodosowne zupełnie do warunków zimowych. Kiedy Profesor dowiedział się, że studentkę po prostu nie było stać na kupno butów, podarował jej od razu konieczną ilość pieniędzy na zakup odpowiedniego na tę porę roku obuwia. Był to typowy odruch dobroci kochanego Profesora.

Profesor zwykł zliczać się codziennie przed samym sobą, jak mawiał zwyczajem harcerskim, z dobrych uczynków spełnionych w danym dniu.

Prof. Roga był jak na ówczesne czasy polityczne bardzo odważny, na co niewielu ludzi było stać. Miał też z tego powodu czasami kłopoty, z których jednak zawsze jakoś szczęśliwie wychodził.

Pogrzeb Profesora we wrześniu 1977 r. był manifestacją świata nauki polskiej w Katowicach. W kościele akademickim przewodniczył ceremoniom pogrzebowym ówczesny ordynariusz katowicki biskup Herbert Bednorz, który wygłosił do uczestniczących w ceremonii wspaniałe przemówienie. Ciało Profesora spoczęło na katowickim cmentarzu przy ul. Sienkiewicza. Grób zdobi skromny, ale bardzo piękny nagrobek, zaprojektowany przez córkę Profesora, znakomitą artystkę malarkę i znaną witrażystkę, Marię Rogę-Skapską. ●

RAJMUND KARKOSZ

Rektor Politechniki Śląskiej i Ks. Biskup Diecezji Gliwickiej
mają zaszczyt zaprosić
Pracowników i Studentów Politechniki Śląskiej
na

SPOTKANIE OPŁATKOWE

połączone z

KONCERTEM KOŁED I PASTORAŁEK

w wykonaniu

GOLEC I ORKIESTRA

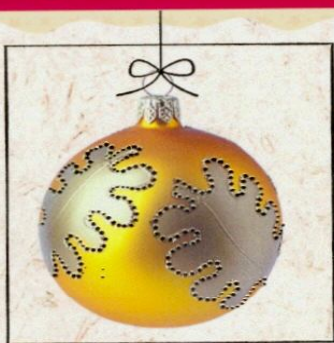
Spotkanie odbędzie się

we wtorek, 18 grudnia 2007 r. o godz. 17⁰⁰

w Centrum Edukacyjno-Kongresowym Politechniki Śląskiej
przy ul. Konarskiego 18B (Aula A) w Gliwicach

*z okazji nadchodzących Świąt, Dziekan prof. Jerzy Suwiński
przesłał życzenia ewerytowemu Pracownikom Wydziału Chemicznego.*

★ Merry Christmas and a Happy New Year ★ Frohe Weihnachten und ein glückliches Neues Jahr ★

★ Wesołych Świąt i szczęśliwego Nowego Roku ★

dobrego starożennia oraz Nowego Roku 2008

*proszę przyjąć serdeczne życzenia
dobrego zdrowia oraz wszelkiej pomyślności
w życiu osobistym i rodzinnym*

Dziekan Wydziału Chemicznego

Janusz

18 grudnia 2007 roku odbyła się publiczna dyskusja nad rozprawą doktorską przedstawioną Radzie Wydziału Chemicznego przez mgr. inż. Hannę Barchańską, doktorantkę w Katedrze Chemii Analitycznej i Ogólnej.

TEMAT PRACY DOKTORSKIEJ

**Badania nad oznaczaniem atrazyny i symazyny oraz wybranych metali
w ogniwach łańcuchów troficznych**

PROMOTOR

prof. dr hab. Irena Staneczko – Baranowska
Politechnika Śląska

RECENZENCI

prof. dr hab. inż. Stefan Baj
Politechnika Śląska

prof. dr hab. inż. Jacek Namieśnik
Politechnika Gdańska

Z pracą doktorską oraz opiniami recenzentów można zapoznać się w czytelniku Biblioteki Głównej Politechniki Śląskiej w Gliwicach, ul. Kaszubska 23

19 grudnia br., w sali Rady Wydziału Chemicznego, odbyła się publiczna dyskusja nad pracą doktorską przedstawioną Radzie Wydziału Chemicznego przez mgr. inż. Joannę Strzeżik, studentkę Wydziałowego Studium Doktoranckiego, z Katedry Fizykochemii i Technologii Polimerów.

Temat Pracy Doktorskiej:

**Heteropolikwasy o strukturze Keggina
rozproszone w przewodzącej matrycy polimerowej jako
heterogeniczne układy katalityczne**

PROMOTOR:

dr hab. inż. Wincenty TUREK, Prof. Pol. Śl.
Politechnika Śląska

RECENZENCI:

prof. dr hab. inż. Jacek Kijeński
Instytut Chemii Przemysłowej
Politechnika Warszawska

dr hab. inż. Mirosław Gibas, Prof. Pol. Śl.
Politechnika Śląska

Z pracą doktorską oraz opiniami recenzentów można zapoznać się w czytelniku Biblioteki Głównej Politechniki Śląskiej w Gliwicach, ul. Kaszubska 23

Staje się już tradycją, że wręczenie dyplomów absolwentom Wydziału Chemicznego danego rocznika odbywa się w ostatnich dniach grudnia roku, w którym obowiązuje był dyplom. Tak - 21 grudnia 2007 roku dyplomy magistra inżyniera chemika odebrali studenci kończący studia w roku ak. 2006/2007. Uroczystość odbyła się w aule dyktorium im. W. Lesiańskiego. Przewodził jej prof. nzw. Marian Turek (fot. 1. pierwszy z prawej). Obecni byli kierownicy Katedr i specjalności oraz Prezes Zarządu Głównego Oddziału SITPchem-uigr iż. Jerzy Kropiwnicki (fot. 3 pierwszy z lewej), Redaktor Naczelny miesięcznika „Chemicz-uigr Anna Bownicka (fot. 3 w środku) oraz Prodzielau ds. Studentów dr iż. Jadwiga Krop (fot. 1).

Po powitaniu absolwentów, pracowników i gości przez Panią Prodzielau (fot. 1), uigr J. Kropiwnicki wręczył dyplomy i nagrody pieniężne zdobywcom I, II i III miejsca oraz dyplom wyróżnienia w corocznym konkursie organizowanym przez Oddział SITPchem i Dzielnia Wydziału Chemicznego na najlepší pracę dyplomową, mającą praktyczne znaczenie dla przemysłu.

Nagrody odebrali: uigr iż. Rafał Kamiński - I miejsce (fot. 2), uigr iż. Anna Szwedzińska - II miejsce (fot. 3) oraz uigr iż. Dominika Gajcorz - III miejsce (fot. 4).

W dalszej części uroczystości 168 absolwentów odebrało dyplomy ukończenia studiów z rnk Prodzielau dr J. Krop oraz prof. St. Bąja (kierunek: technologia chemiczna) (fot. 5, 6, 7) i prof. A. Jarczyńskiego (kierunek: inżynieria chemiczna) (fot. 8, 9, 10).

Uroczystość zakończyło towarzyskie spotkanie w sali Rady Wydziału (fot. 13, 14, 15). Władze Wydziału reprezentowała Prodzielau dr J. Krop i Prodzielau prof. M. Turek (fot. 12).

fot. 1.

fot.2.

fot.3.

fot.4.

fot.5.

fot.6.

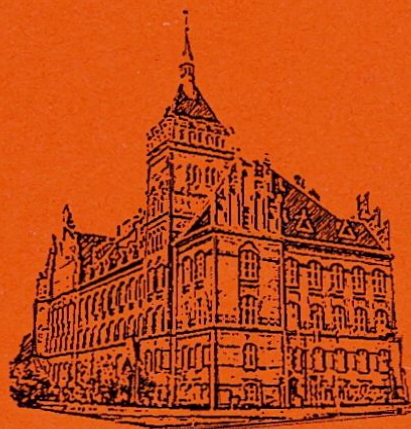
fot. 7.

fot. 8.

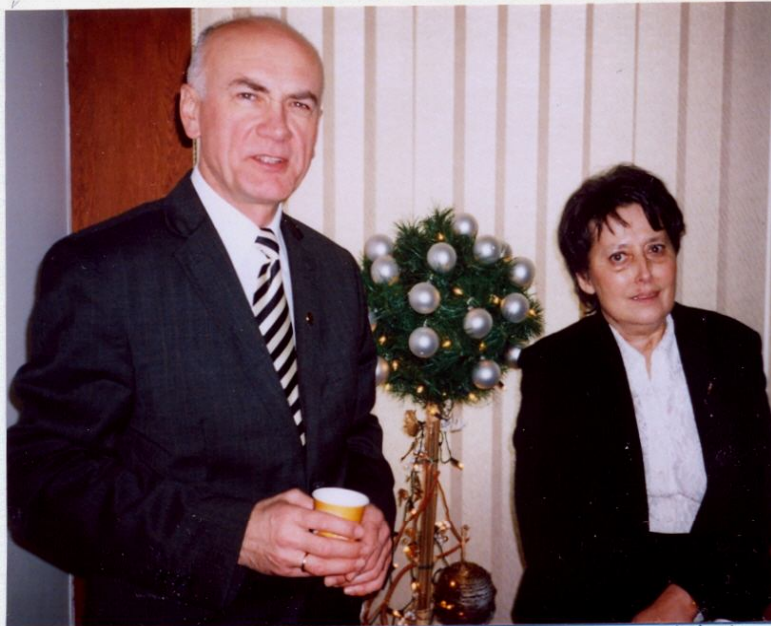
fot. 9.

ZAPROSZENIE

fot. 11.

fot. 12.

fot. 13.

fot. 14.

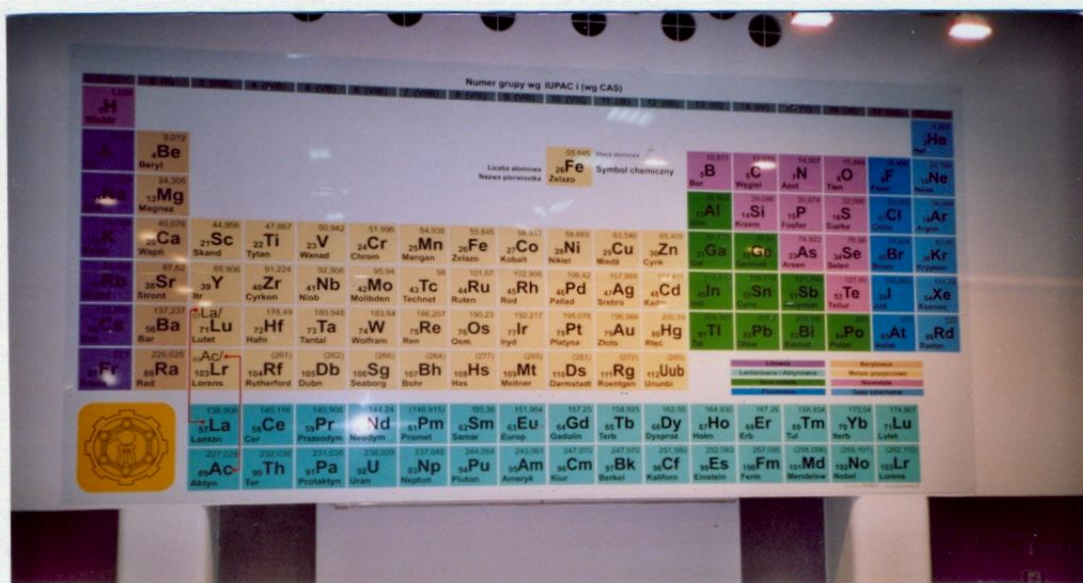

fot. 15.

Po osmiu latach, do audytorium im. W. Lesiwańskiego wróciła na główną ścianę sali tablica układu okresowego (grudzień 2007 roku).

Poprzedni układ okresowy, namalowany na ścianie nad tablicą, służył nieprzerwanie prawie 50 lat, do roku 2000. Po generalnym remoncie audytorium przed Kongresem Technologii Chemicznej, organizowanym przez Wydział Chemiczny w 2000. roku w Łodzi, nie został odtworzony.

Obecnie - drugi układ, uzupełniony, o tydzień nowych wymiarach, został wykonany w poprzednim miejscu. Sponsorem prac był Polimex Mostostal S.A. w Warmawie.

11 stycznia 2008 roku, w sali audytorijnej Centrum Edukacyjno-Kongresowego Politechniki Śląskiej odbyły się prezentacje poszczególnych wydziałów Politechniki.

Impreza przeznaczona była dla uczniów i nauczycieli szkół średnich. W sali A i B odbyły się wykłady - prezentacje, a na korytarzach zorganizowano stoiska, na których studenci i doktoranci lub pracownicy prezentowali wydziały.

Na stoisku Wydziału Chemicznego udzielano informacji, rozdawano informatory i plakaty o Wydziale. Atrakcją stanowiły doświadczenia chemiczne wykonywane przez mgr inż. Rafała Jastrysiała (RCU-2).

Multi medialny wykład o studiach na Wydziale Chemicznym wygłosił Paweł Prodzieliu z dr inż. Józef Krop.

18 lutego 2008 roku odbył się coroczny Bal Chemiczaka. Został on zorganizowany przez Samorząd Studentów Wydziału Chemicznego, w udekorowanej sali stołowej akademickiej przy ul. Żurzyńskiej.

Na Bal przybyło 450 osób - studenci, absolwenci, pracownicy i przyjaciele Wydziału Chemicznego. Władze Wydziału reprezentowali Prodzielanci - dr Jadwiga Krop i prof. zw. Marian Turek (fot. 1).

Bal otworzyła Przewodnicząca Samorządu, pociym Pani Prodzielana powitała przybytych w imieniu Władz Dzielnik - słuch, życząc miłej zabawy wzniosła, wraz z wszystkimi, toast lampką szampału.

Tradycyjnie, zabawę rozpoczęło polowiczem, który poprowadził Pani Prodzielana (fot. 2.). Do tańca grał dwuosobowy zespół wolno - muzyki. Jedną z wielu atrakcji był konkurs tańca dla uczestników Balu. Zwyciężyła para studentów. Wśród ogólnej radości bawiono się do wczesnych godzin rannych.

fot. 1.

fot. 2.

fot. 3.

23 stycznia 2008 roku, w audytorium im. W. Leśniewskiego, odbyła się kolejna, coroczna sesja naukowa pracowników naukowo-dydaktycznych i doktorantów (fot. 2 i 3), poświęcona prezentacji wyników badań statutowych BK wykonanych w katedrach Wydziału Chemicznego w roku 2007.

Pierwszej części przewodniczył prof. Jerzy Suwiński (fot. 2), drugiej prof. Pol. Śl. Marian Turek (fot. 1.). Przedstawiciel każdej z katedr przedstawił tematykę prac wykonanych w danej katedrze i wynikający z nich dorobek publikacyjny, a następnie omówił szerzej wyniki jednej z prac. Po porządkowych referatach odbyła się dyskusja.

HARMONOGRAM

sesji naukowej dotyczącej realizacji badań statutowych
na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej w roku 2007

Miejsce: Wydział Chemiczny, ul. M. Strzody 9

Przewodniczący sesji: Prof. dr hab. inż. Jerzy Suwiński, Dr hab. inż. Marian Turek, prof. Pol. Śl.

Dnia: 23.01.2008 (środa)

Sala: I

Otwarcie sesji: godz. 9³⁰

9 ³⁰ OTWARCIE SESJI		
godz.*	Tytuł referatu i Katedra	Referujący
9 ⁴⁵	Nowoczesne metody modelowania matematycznego dynamiki procesu krystalizacji masowej Katedra Inżynierii Chemicznej i Procesowej	Dr inż. Krzysztof Piotrowski
10 ¹⁰	Oznaczanie metali ciężkich w ogniach łańcuchów troficznych Katedra Chemii Analitycznej i Ogólnej	Mgr inż. Hanna Barchańska
10 ³⁵	Glikozyłowe pochodne urydyny jako związki o potencjalnej aktywności biologicznej Katedra Chemii Organicznej, Bioorganicznej i Biotechnologii	Dr inż. Ilona Wandzik
11 ⁰⁰	Badania kolumny z półką hybrydową o regulowanym prześwicie Katedra Aparatury Chemicznej Procesowej	Dr inż. Krzysztof Kiraga

11²⁵ – 12⁰⁰ PRZERWA

12 ⁰⁰	Paliwa ciekłe z węgla i odpadów Katedra Chemii i Technologii Nieorganicznej	Dr inż. Anna Tokarska fot. 4.
12 ²⁵	Problemy inaktywacji kanałów jonowych oraz utleniania w procesie woltamperometrii Katedra Fizykochemii i Technologii Polimerów	Dr inż. Przemysław Borys
12 ⁵⁰	Badania nad syntezą i właściwościami organicznych związków specjalnego przeznaczenia Katedra Technologii Chemicznej Organicznej i Petrochemii	Dr inż. Dymitr Czechowicz

* - Czas wystąpienia - 25 min łącznie z dyskusją

fot.1. 2.

fot.3.

fot.4.

25 stycznia 2008 roku, już po raz trzeci, odbył się Bal Doktoranta i Młodego Pracownika Nauki Politechniki Śląskiej. Impreza odbyła się w stołówce akademickiej przy ul. Żużelińskiej. Na zaproszenie Uczelnianej Rady Samorządu Doktorantów na bal przybyli również doktoranci Wydziału Chemicznego.

30 stycznia br. odbyła się publiczna dyskusja nad rozprawą doktorską, przedstawioną członkowi Rady Wydziału Chemicznego przez ugro inż. Rafała Jędrzyńskiego, doktora w Katedrze Chemii Organicznej, Bioorganicznej i Biotechnologii.

Temat Pracy Doktorskiej

SYNTEZA WYBRANYCH 1-PODSTAWIONYCH 4-NITROAZOLI

W REAKCJACH TRANSFORMACJI PIERŚCIENI AZOLOWYCH

STRUKTURA I WŁAŚCIWOŚCI

PROMOTOR

prof. dr hab. inż. Jerzy Suwiński

RECENZENCI

prof. dr hab. inż. Jacek Młochowski

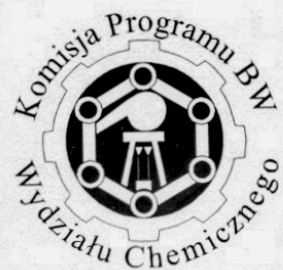
Politechnika Wrocławska

dr hab. inż. Krzysztof Walczak, prof. Pol. Śl.

Politechnika Śląska w Gliwicach

Jaki informuje miesięcznik „Z Życia Politechniki Śląskiej” nr 15 z grudnia 2007 roku. Prezydent RP nadał z dniem 22.10.2007 roku doktorowi hab. inż. Janowi Hehlmannowi, Kierownikowi Katedry Aparatury Chemicznej i Procesowej na Wydziale Chemicznym, tytuł naukowy profesora nauk technicznych.

29 stycznia 2008 roku odbyły się w obecności Dziekana, przewodniczącego Wydziałowej Komisji ds. Badań Własności-BW i Badań Statutowych-BK, na których dokonano odbioru prac badawczych wykonanych przez jednostki Wydziału w ramach prac BW i BK w 2007 roku.

Jako wyniki z protokołu posiedzenia Komisji ds. Badań Własności, opracowanego przez sekretarza Komisji dra inż. Krzysztofa Kiragę, wykonano, zgodnie z programem, 45 zadań badawczych w ramach 7 tematów, z podziałem na trzy kategorie prac: doktorskie, habilitacyjne, rozwojowe. Przeprowadzono 7 otwartych seminariów katedralnych, w czasie których wykonawcy zreferowali naukowe aspekty prac. Po szczegółowej analizie przebiegu seminariów oraz treści i recenzji raportów merytorycznych, złożonych przez wykonawców prac, Komisja przyjęła wszystkie wykonane prace bez zastrzeżeń.

W wyniku realizacji prac BW przez pracowników Wydziału w 2007 roku opublikowano lub przyjęto do druku 46 artykułów oraz przygotowano projekty 11 artykułów. Na konferencjach wygłoszono 6 referatów i 11 komunikatów oraz zaprezentowano 32 poster. W toku realizacji prac wykonano fragmenty 5 rozpraw habilitacyjnych i 33 doktorskich. Efektem prac był również 1 patent i 4 zgłoszenia patentowe.

Wg. oceny Komisji uzyskane wyniki są niewspółmierne wysłanie w stosunku do przyznawanych środków finansowych.

Jako wyniki z protokołu posiedzenia Komisji BK, opracowanego przez sekretarza Komisji dra inż. Jerzego Racibla, w ramach 7 tematów wykonano 16 prac obejmujących 36 zadań badawczych.

Wyniki badań były przedmiotem 71 publikacji wydanych drukiem w 33 czasopiśmie z JF oraz 38 czasopiśmie krajowych, 10 publikacji przyjętych do druku, 38 referatów, 2 posterów, 1 uzyskanego patentu i 2 wniosków patentowych.

Po analizie wartości merytorycznej referatów opracowanych z prac i przedstawionych na Sesji Naukowej 23.01. br. oraz pisemnych raportów z wykonanych prac, Komisja przyjęła wszystkie prace zrealizowane w ramach programu BK na Wydziale w roku 2007.

Wydziałowa Komisja

d/s

Badań Statutowych – BK

Wydziału Chemicznego